

Arrest

nr. 224 916 van 13 augustus 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330/1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VAN OVERDIJN *loco* advocaat C. VAN RISSEGHEM en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 9 juni 2017 toe op het Belgische grondgebied en diende op 22 juni 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Uit de gegevens van de Eurodac-databank bleek dat verzoeker reeds asielaanvragen had ingediend in Bulgarije, Roemenië, Oostenrijk en Duitsland.

1.3. Op 25 september 2017 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*).

1.4. Op 2 maart 2018 werd het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

1.5. De commissaris-generaal trof op 23 januari 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 24 januari 2019 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een soenniet van Koerdische origine afkomstig uit Zakho, provincie Dohuk, Koerdische autonome regio (KAR), Noord-Irak. In 2013 leerde u V.(...) R.(...) A.(...) kennen, de dochter van een politieofficier. In oktober 2013 deed u via uw familie een huwelijksaanzoek. Dit werd geweigerd door de vader van V.(...). Hoewel de vader had gezegd dat hij vond dat zijn dochter nog niet klaar was voor een huwelijk vernam u dat zij beloofd was aan een andere man. In 2014 evolueerde de relatie met V.(...) desalniettemin naar een liefdesrelatie. In april 2014 deed uw familie nogmaals een huwelijksaanzoek. Ook dit aanzoek werd geweigerd door de vader. In augustus 2014 overleed uw vader, die werkzaam was als Peshmerga, in de strijd tegen Islamitische Staat (IS).

U en V.(...) bleven elkaar ontmoeten. In 2016 vatte u het plan op om haar familie voor een voldongen feit te plaatsen door seksuele betrekkingen met V.(...) te hebben. Zij op haar beurt moest dit dan aan haar familie vertellen waardoor deze gedwongen zou zijn om alsnog met het huwelijk in te stemmen. Na enkele dagen aarzeling stemde ze hiermee in. Op 10 januari 2016 nodigde ze u thuis uit en hadden jullie voor de eerste maal seksuele betrekkingen. V.(...) durfde dit evenwel niet te vertellen aan haar familie. In februari en april 2016 hadden jullie opnieuw seksuele betrekkingen. Begin mei 2016 lichtte V.(...) haar moeder in over de seksuele relatie die ze met u had. Haar moeder vertelde het vervolgens aan haar vader. Deze werd woest en zei dat hij u ging vermoorden. V.(...) belde u op en bracht u op de hoogte van dit nieuws.

U dook onder bij uw oom in I.K. (...). Via diezelfde oom vernam u dat uw broer S.(...) over u werd ondervraagd door de Asayish (Koerdische veiligheidsdienst). Met de hulp van uw oom dook u vervolgens onder in een dorp bij Charanchin, district Zakho. Uw oom vertelde u dat de familie van het meisje naar u bleef zoeken en dat de vader u nog steeds wilde vermoorden. Uw oom regelde een smokkelaar voor u en in augustus 2016 verliet u Irak. Via Turkije, Bulgarije, Roemenië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland reisde u naar België waar u op 22 juni 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na uw vertrek vernam u dat de vader van V.(...) een klacht tegen u had ingediend. Uw broer S.(...) werd nog een keer door de Asayish ondervraagd over uw persoon.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele identiteitskaart, een originele klacht en de originele omslag van TNT voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend en u evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Dit om volgende redenen.

Volgens uw verklaringen dient u in Irak vervolging te vrezen door de familie van V.(...), een jonge vrouw waarmee u drie jaar lang een ongeoorloofde relatie zou hebben gehad daar zij al beloofd was een neef.

Dient allereerst evenwel te worden vastgesteld dat u geen informatie kunt geven over het lot van uw vroegere geliefde. Meer nog, volgens uw verklaringen zou u zelfs tijdens de periode van drie maanden dat u ondergedoken zat in Irak nooit een poging hebben ondernomen om informatie te vernemen over het lot van uw geliefde. Dit terwijl u nog herhaaldelijk contact had met uw oom en hij u klaarblijkelijk wel inlichtte over alle andere gebeurtenissen in verband met uw voorgehouden problematiek. Uw verklaring om uw gebrek aan kennis over het lot van uw geliefde te vergoelijken, met name dat u niets aan uw oom durfde vragen over het meisje aangezien hij boos was op u, houdt dan ook geen steek (CGVS, p. 11, 20). Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aangezien mag worden verwacht dat, indien u daadwerkelijk een jarenlange ongeoorloofde liefdesrelatie had met een jonge vrouw in Koerdistan, u uw land en uw familie werkelijk diende achter te laten wegens problemen omwille van deze relatie en u op basis van deze voorgehouden problemen claimt dat u nood heeft aan internationale bescherming, u enige informatie kunt geven over het lot van uw achtergebleven geliefde of op zijn minst dat u, terwijl u daartoe alle mogelijkheden had, de moeite zou hebben gedaan om iets te weten te komen over het lot van uw vroegere geliefde.

Vervolgens kan er uit uw verklaringen worden afgeleid dat u evenmin weet of de vader van het meisje, uw belangrijkste voorgehouden actor van vervolging, na uw vertrek nog naar uw familie zou zijn gekomen. Aangezien het hier volgens uw verklaringen een erekwestie betreft, is dit binnen de Koerdische context nochtans allerm minst een onbelangrijk gegeven. Meer nog, opnieuw moet worden vastgesteld dat u verklaart hiernaar nooit te hebben gevraagd (CGVS, p. 20, 21). Dient dan ook te worden vastgesteld dat ook deze vaststellingen de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnen.

Wel stelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat plaatsvond op 12 april 2018 dat u na uw vertrek had vernomen dat er een klacht tegen u werd ingediend. Om dit te staven legde u een document voor dat deze klacht zou betreffen. Dient allereerst echter te worden opgemerkt dat er geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht aan dit document en dat het hier met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een vervalst document betreft gezien de flagrante schrijffouten in de Engelse hoofding van dit document. Bijgevolg moet er worden geconcludeerd dat u de Belgische asielinstanties bewust trachte te misleiden door het voorleggen van dit vervalste document, wat het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas uiteraard eens te meer versterkt en uw algehele geloofwaardigheid in ernstige mate ondermijnt.

Bovendien moet er worden vastgesteld dat u op 12 februari 2018 bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaarde dat u niet op de hoogte was van de inhoud van de klacht die tegen u werd ingediend (vragenlijst, punt 3.5.). Dit is niet ernstig aangezien de klacht die u voorlegt dateert immers reeds van 2 mei 2016. U verbleef volgens uw verklaringen op dat moment nog in Irak en u werd naar eigen zeggen door uw oom op de hoogte gehouden van de verschillende gebeurtenissen (CGVS, p. 11). Vreemd genoeg verklaart u eveneens dat u pas na uw interview bij de DVZ op de hoogte werd gebracht dat er een klacht tegen u werd ingediend (CGVS, p. 22). Dit houdt uiteraard helemaal geen enkele steek aangezien u tijdens uw interview bij de DVZ reeds vermeldde dat er een klacht tegen u werd ingediend.

Dient vervolgens te worden gewezen op meerdere ongeloofwaardige elementen in uw relaas. Zo verklaarde u dat u het plan had opgevat om seksuele betrekkingen met V.(...) te hebben, dat zij dit vervolgens zou meedelen aan haar familie zodat haar familie voor een voldongen feit werd gezet en zij gedwongen zouden zijn om het huwelijk te aanvaarden (CGVS, p. 10, 19). Twee jaar na twee afgewezen huwelijksaanzoeken, gezien uw stelling dat haar vader een politieofficier is, in de wetenschap dat zij reeds beloofd werd aan een verwant en eenvoudigweg binnen de context van de Koerdische cultuur, is dit een totaal onwaarschijnlijk en ongeloofwaardig relaas. Uw argument dat de familie hierdoor gedwongen zou zijn om het huwelijk toe te laten om haar eer te redden houdt, gezien het feit dat zwaar geweld tegen vrouwen en het vermoorden van vrouwen omwille van erekwesties een nog steeds voorkomende praktijk is in de KAR, geen steek. U zou nota bene zelfs seksuele betrekkingen met V.(...) hebben gehad in de badkamer van het huis van haar familie terwijl haar moeder en twee zussen in het huis aanwezig waren en haar moeder een tv-serie aan het bekijken was (CGVS, p. 18). Hoewel zij, ondanks het afgesproken plan, haar ouders niet onmiddellijk inlichtte over de seksuele relatie die ze met u aanging, kozen jullie er vervolgens voor om, tijdens de maanden nadat jullie een eerste maal in risicovolle omstandigheden seksuele betrekkingen zouden hebben gehad, nog tweemaal op haar verzoek seksuele betrekkingen te hebben in het huis van haar familie (CGVS, p. 12, 19). Naast totaal onlogisch en risicovol is dit gezien de overige vaststellingen compleet onwaarschijnlijk.

Bij dit alles dient nog te worden opgemerkt dat u helemaal niets blijkt te weten over de neef waarmee V.(...) zou moeten huwen. U kent zelfs zijn volledige naam niet. U 'denkt' dat hij Ali heet. Waar hij woont weet u evenmin (CGVS, p. 17). Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ nog verklaarde dat u V.(...) de eerste maal had ontmoet op markt en dat u haar daarna op straat, op de markt of aan haar voordeur ontmoette. U verduidelijkte nog dat het in Koerdistan een taboe was om met een meisje op straat te praten (vragenlijst punt 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat u V.(...) een eerste maal ontmoette in een park in Zakho waar vele mensen kwamen, dat jullie elkaar daarna nog in het park en in het centrum ontmoetten en dat jullie elkaar vaak in de tuin van haar huis ontmoetten (CGVS, p. 14, 15). Ook deze vaststellingen bevestigen uiteraard het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat, indien waarachtig, het overlijden van uw vader als Peshmerga (Koerdische strijdkrachten) in de strijd tegen IS niet leidt tot de conclusie dat u nood heeft aan internationale bescherming aangezien er geen verband met uw persoon kan worden gelegd en u evenmin enig element aanbrengt dat aantoon dat u hierom nood zou hebben aan internationale bescherming.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en moet er dan ook worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in

aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

U legt geen documenten voor die bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart vormt louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doet, net zoals de TNT-omslag, geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De 'klacht' die u voorlegt ondermijnt, zoals hierboven werd uiteengezet, uw algehele geloofwaardigheid en bevestigt het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olie-inkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt ook een manifeste appreciatiefout vast.

Verzoeker geeft aan dat niet wordt betwist dat hij erg jong is en niet veel naar school is geweest en dat de vader van zijn geliefde een machtige politieman is in zijn land van herkomst. Volgens verzoeker handelen de argumenten van de commissaris-generaal over kleine punten zoals het feit dat hij geen informatie kan geven over het lot van zijn geliefde, hetgeen zijn asielrelaas ongeloofwaardig zou maken. Verzoeker beweert dat geen rekening wordt gehouden met de context van zijn verklaringen, waarbij hij aanstipt dat hij onderdook vooraleer hij de vlucht nam en zijn GSM niet meer had. Hij voert aan afkomstig te zijn uit een traditionele regio en dat hij verschillende belangrijke regels geschonden heeft waardoor zijn oom erg boos was en hij geen verdere informatie heeft durven vragen.

Door contact op te nemen met een vriend na het gehoor, zo vervolgt verzoeker, vernam hij dat zijn partner uitgehuwelijkt werd aan zijn neef. Verzoeker stelt dat het in een Koerdische context niet vreemd is dat men geen informatie opvraagt omdat dit een invloed kan hebben op zijn familie. Verzoeker vraagt zich af of het gegeven dat hij geen informatie heeft over zijn geliefde zijn relaas ongeloofwaardig maakt. Ook het feit dat hij geen informatie zou hebben gevraagd over het eventuele bezoek van de vader van zijn geliefde maakt volgens verzoeker zijn relaas niet ongeloofwaardig omdat er klacht tegen hem werd ingediend en zijn broer drie keer werd aangehouden, hetgeen niet wordt betwist. Volgens verzoeker werd de zorgvuldigheidsplicht geschonden omdat onvoldoende rekening werd gehouden met de context.

Met betrekking tot de neergelegde klacht die een fout bevat, onderstreept verzoeker in zijn middel dat officiële documenten schrijffouten kunnen bevatten en dat dit het officieel karakter van het document niet ondermijnt. Verzoeker beweert dat er over de vorm geen andere betwisting is, waardoor men volgens hem niet kan besluiten dat het een vals document is. Daarnaast, zo stelt verzoeker, meent de commissaris-generaal dat het ongeloofwaardig is dat hij niet op de hoogte was van de klacht voor zijn vertrek, maar verzoeker meent dat het om een misverstand gaat. Verzoeker preciseert dat hij had verklaard dat hij een bewijs van deze klacht zou aanvragen bij zijn oom en dat hij dit tijdens zijn tweede gehoor heeft neergelegd waarbij hij de datum van de klacht vermeld heeft.

Wat de vastgestelde ongeloofwaardigheden betreft, herhaalt verzoeker dat *"de twee jongens op den hoogte waren van de risico dat ze namen (sic)"* en dat ze alle mogelijke voorzorgen namen. Verzoeker wijst erop dat ze elkaar sedert 2013 kenden en gedurende hun 3-jarige relatie slechts 3 keren seksuele betrekkingen hadden. Verzoeker beweert dat het de laatste kans was omdat de huwelijksaanzoeken

geweigerd werden en de vader van plan was zijn dochter aan een neef uit te huwelijken. In zijn middel verduidelijkt verzoeker de specifieke context waarin de seksuele betrekkingen plaatsvonden. Ter verduidelijking schetst verzoeker dat het een groot huis was en dat zijn partner hem een signaal kon geven. Verzoeker benadrukt dat hij de waarheid heeft verteld.

Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheid inzake de plaats van ontmoeting tussen verzoeker en zijn partner, waar hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken sprak van de markt, terwijl hij op het Commissariaat-generaal sprak van een park, beweert verzoeker dat er geen tegenstrijdigheid is omdat hij bij het Commissariaat-generaal had gesproken over de plaats waar ze elkaar voor het eerst gesproken hadden, terwijl hij haar al eerder had gezien in de stad. Voor het overige, zo stelt verzoeker, stemmen zijn verklaringen over de relevante punten in zijn relatie overeen waardoor er geen tegenstrijdigheid bestaat.

Verzoeker besluit dat de aangehaalde bepalingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht door de commissaris-generaal geschonden worden.

Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming verwijst verzoeker naar een arrest van de Raad van 2016 waarbij vereist wordt dat de landeninformatie *up to date* is. Verzoeker is van oordeel dat de informatie te oud is en dat de beslissing om die reden dient te worden vernietigd. De veiligheidssituatie in het noorden van Irak is volgens verzoeker kritisch omwille van politieke spanningen en economische crisis en aanvallen van de Turkse troepen.

Finaal herhaalt verzoeker dat hij zijn land heeft ontvlucht omdat hij de traditie niet heeft gerespecteerd en seksuele betrekkingen heeft gehad met een meisje, die de dochter was van een machtige politieman, waardoor hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Daarnaast houdt verzoeker vol dat hij omwille van de veiligheidssituatie in Noord-Irak in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Nieuwe elementen

Middels een aanvullende nota van 7 juni 2019 voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar het *EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation* van maart 2019 toe en de verwijzing naar het *EASO COI Report: Iraq – Internal Mobility* van 5 februari 2019.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1,

van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats opgemerkt dat er in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden vastgesteld kunnen worden.

De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker voorhoudt de familie van V. te vrezen, een jonge vrouw waarmee hij gedurende drie jaar een verboden relatie zou hebben gehad. De commissaris-generaal merkt in zijn beslissing op dat verzoeker bijna geen informatie kan geven over het lot van zijn vroegere geliefde.

Indien verzoeker daadwerkelijk een jarenlange ongeoorloofde liefdesrelatie zou hebben gehad, zo stelt de commissaris-generaal, mag worden verwacht dat hij minstens moeite doet om iets te weten te komen over het lot van zijn vroegere geliefde.

In de beslissing wordt ook aangestipt dat verzoeker onwetend is over de vraag of de vader van het meisje na zijn vertrek nog zou zijn langsgekomen bij zijn familie, hetgeen in de Koerdische context en aangezien het een eergerelateerd geschil betreft, een zeer belangrijk gegeven is. Daarnaast merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal te kennen gaf dat er een klacht tegen hem was ingediend, maar het door verzoeker neergelegde document bleek naar alle waarschijnlijkheid een vervalsing te betreffen gezien de flagrante schijffouten in de Engelse hoofding van dit stuk. Daarbij komt dat verzoeker bij het afleggen van zijn verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde dat er een klacht werd ingediend, maar niet op de hoogte bleek van de inhoud van het document, terwijl het voorgelegde document reeds dateert van 2 mei 2016 en bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij pas na het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte zou zijn gebracht van het feit dat er een klacht tegen hem werd ingediend.

Vervolgens wordt in de beslissing gewezen op meerdere ongeloofwaardige elementen in het relaas. De commissaris-generaal stipt aan dat het plan van verzoeker om de familie van V. voor een voldongen feit te stellen door seksuele betrekkingen met haar te hebben na twee afgewezen huwelijksaanzoeken, volstrekt ongeloofwaardig is, gelet op de Koerdische context. Daarnaast wordt gewezen op de risicovolle omstandigheden waarbinnen verzoeker seksuele betrekkingen zou hebben gehad met V.

In de bestreden beslissing wordt voorts overwogen dat verzoeker helemaal niets bleek te weten over de neef waarmee V. zou moeten huwen. De commissaris-generaal stelde vast dat verzoeker de volledige naam van deze persoon niet kent en dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de plaats waar hij zijn geliefde voor het eerst had ontmoet.

De commissaris-generaal besluit dat verzoeker op grond van zijn asielrelaas niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, noch voor de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de beslissing gesteld dat er actueel in de Koerdische Autonome Regio (hierna: de KAR) geen reëel risico bestaat op ernstige schade als gevolg van het willekeurig geweld en dat verzoeker geen bewijs levert van persoonlijke omstandigheden die erop wijzen dat hij een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.5.2. De artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.5.3. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalt dat “(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij sedert 2013 een ongeoorloofde liefdesrelatie had met V., die door haar vader aan een neef was beloofd. (AD, stuk 22, Vragenlijst CGVS, 12 februari 2018, vraag 5). Tussen januari en mei 2016 zouden ze drie keer seksuele betrekkingen hebben gehad (*Ibid.*), *nota bene* in de badkamer van de woning van V. (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 12 april 2018, p. 18). Via haar moeder geraakte de vader van het meisje op de hoogte van de liefdesrelatie en van het gegeven dat ze seksuele betrekkingen hadden (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 12 april 2018, p. 10), hetgeen de vader heel

kwaad maakte. Verzoeker deed ook mee dat de vader van het meisje een klacht had ingediend bij de politie (AD, stuk 22, Vragenlijst CGVS, 12 februari 2018, vraag 2).

2.5.5. Zoals verzoeker opmerkt, wordt door de commissaris-generaal niet betwist dat verzoeker erg jong is en weinig scholing heeft genoten. De vraag rijst echter of de relatief jonge leeftijd van verzoeker (thans 24 jaar) en het feit dat hij vrijwillig de school verliet in het eerste middelbaar relevant zijn bij de beoordeling van zijn asielaanspraak. De ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanspraak houdt verband met de context van de Koerdische samenleving en kan niet worden verklaard door het feit dat verzoeker jong is of weinig scholing heeft genoten.

2.5.6. In zijn middel beperkt verzoeker zich in wezen tot het louter herhalen van zijn asielmotieven, hetgeen niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Verzoeker maakt daarmee niet aannemelijk dat de commissaris-generaal de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze, of met overschrijding van zijn ruime appreciatiebevoegdheid heeft genomen (RvS 29 juni 2004, nr. 133.302).

2.5.7. Uit de landeninformatie, die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de eer van de familie in Koerdistaan afhankelijk is van de attitude en het gedrag van de vrouwelijke leden van de familie, waarbij onder andere ongepaste kledij, contacten met mannen buiten de familie, buitenechtelijke seksuele activiteiten, slachtofferschap van verkrachting en/of huwen zonder toestemming van de familie worden aanzien als inbreuken op de eer van de familie (AD, stuk 21, Landeninformatie, Immigration and Refugee Board of Canada, Iraq: Honour-based violence in the Kurdistan region; state protection and support services available to victims, 15 februari 2016, p. 2). Inbreuken op de eer van de familie kunnen aanleiding geven tot allerlei vormen van extreem geweld tegen vrouwen (*Ibid.*). Aangezien verzoeker zijn ganse leven in de KAR heeft gewoond, mag worden verondersteld dat hij hiervan op de hoogte is.

2.5.8. Verzoeker beweert dat hij het plan had opgevat om seksuele betrekkingen te hebben met zijn geliefde als 'drukkingsmiddel' om haar familie voor een voldongen feit te stellen zodat ze wel moesten instemmen met hun huwelijk (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 12 april 2018, p. 19). Verzoeker gaat er blijkbaar aan voorbij dat dit 'plan' minstens voor zijn geliefde levensgevaarlijk kan zijn. In zijn middel kan verzoeker nergens de pertinente overweging aan het wankelen brengen dat zijn 'plan', geleid op de hierboven geschetste Koerdische context, volkomen ongeloofwaardig is.

2.5.9. Door in zijn middel te benadrukken dat ze alle mogelijke voorzorgen namen en zich bewust waren van de risico's en dat hij de waarheid heeft verteld, slaagt verzoeker er niet in te overtuigen dat zijn asielaanspraak geloofwaardig is.

Los van de Koerdische context, zijn er nog een aantal andere vaststellingen die de geloofwaardigheid van het aanspraak ondermijnen. De Raad stipt aan dat er geen enkel begin van bewijs voorligt van zijn voorgehouden liefdesrelatie met V. Blijkbaar beschikt verzoeker niet eens over één enkele foto waar hijzelf en het meisje gezamenlijk zijn afgebeeld (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 12 april 2018, p. 13), hoewel ze gedurende ongeveer drie jaar een relatie hadden. Heel opvallend is ook het feit dat verzoeker volslagen onwetend bleek te zijn over de neef aan wie zijn geliefde zou zijn uitgehuwelijkt (*Ibid.*, p. 17), terwijl hij toch minimaal op de hoogte zou moeten zijn van de persoonsgegevens van zijn 'liefdesrivaal'.

Bij het opmaken van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf verzoeker te kennen dat hij V. voor het eerst tegenkwam op de markt (AD, stuk 22, Vragenlijst CGVS, 12 februari 2018, vraag 5). Tijdens het interview op het Commissariaat-generaal bevestigde verzoeker evenwel meermaals dat hij haar voor het eerst had ontmoet in een groot park in Zakho (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 12 april 2018, p. 14). De vaststelling dat verzoeker uiteenlopende verklaringen aflegt over de plaats waar hij zijn geliefde voor het eerste heeft ontmoet, doet ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van zijn aanspraak. In zijn middel tracht verzoeker de manifeste tegenstrijdigheid te rechtvaardigen door te stellen dat er een verschil bestaat tussen de plaats waar zij elkaar voor het eerst hebben gezien en de plaats waar zij elkaar voor het eerst hadden gesproken, maar de Raad ziet niet in waarom verzoeker deze precisering niet meteen kon aanbrengen. Verzoeker had deze verduidelijking reeds kunnen geven tijdens het verhoor (RvS 3 maart 2000, nr. 85.818).

Verzoeker zou sedert mei 2016 geen enkel nieuws meer vernomen hebben over zijn geliefde en blijkt zelfs niet op de hoogte van haar huidige verblijfplaats (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud,

12 april 2018, p. 19-20). Via zijn familie of via andere kanalen had verzoeker evenmin enige informatie bekomen (*Ibid.*). Hij bleek ook niet te weten of de vader van V. contact had gezocht met zijn familie (*Ibid.*). Nochtans blijkt verzoeker nog frequent contacten te onderhouden met zijn eigen familieleden in Zakho (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 12 april 2018, p. 9), en waren deze op de hoogte van het voortduren van de liefdesrelatie na de afgewezen huwelijksaanvragen, hoewel zij dit niet toejuichten (*Ibid.*, p. 16). In elk geval kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker beter geïnformeerd is over de situatie van zijn geliefde V. en zijn familieleden hem hierover informeren aangezien dat dit de reden vormde voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

De commissaris-generaal kon op grond van het geheel van zijn vaststellingen rechtsgeldig besluiten dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is. De Raad wenst bovendien te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.5.10. Wat de neergelegde klacht betreft, blijkt dat het gerechtelijk stuk in de hoofding “*JUDLCAL Council*” vermeldt (AD, stuk 20, Documenten, gerechtelijk document). Deze opvallende spelfout in de Engelse hoofding doet sterke vermoedens rijzen dat dit stuk een vervalsing betreft. Daarbij komt dat dit stuk in het Arabisch blijkt te zijn geredigeerd, terwijl het in Zakho werd opgesteld (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 12 april 2018, p. 22), het Koerdisch in de KAR met afstand de meest verspreide taal is en verzoeker zelfs niet in staat blijkt Arabisch te lezen (*Ibid.*).

In zijn middel betoogt verzoeker dat officiële documenten schrijffouten kunnen bevatten, maar hij staat deze blote bewering niet met objectieve gegevens. In het administratief dossier is daarentegen wel een document opgenomen waaruit blijkt dat nagenoeg alle documenten in Irak vervalst worden (AD, stuk 21, Landeninformatie, COI Focus Irak: corruptie en documentfraude, 8 maart 2016). De commissaris-generaal beschikte wel degelijk over voldoende elementen om de authenticiteit van dit document in twijfel te trekken. De Raad kan aan de voorgelegde stukken bewijswaarde ontfangen indien deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS 11 april 2008, nr. 181.967; RvS 11 oktober 2007, nr. 175.643)

Er dient ook te worden opgemerkt dat verzoeker ter gelegenheid van het opstellen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte was van het feit dat er een klacht werd ingediend, maar niet van de inhoud ervan (AD, stuk 22, Vragenlijst CGVS, 12 februari 2018, vraag 5), terwijl hij op het Commissariaat-generaal stelde dat hem pas ná het eerste interview door zijn familie werd meegedeeld dat er een klacht was toegekomen (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 12 april 2018, p. 22). Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat dit om een misverstand zou gaan.

2.5.11. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4, van de vreemdelingenwet omschrijft “*ernstige schade*” in §2 als volgt:

“§2 *Ernstige schade bestaat uit:*

a) *doodstraf of executie; of,*

b) *foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

c) *ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

2.5.12. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas komt verzoeker niet in aanmerking voor de erkenning als vluchteling. Hij kan zich bijgevolg ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

2.5.13. Wat de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie betreft in het licht van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, kan verzoeker niet dienstig voorhouden dat de landeninformatie niet *up to date* zou zijn, zoals in het Franstalige vernietigingsarrest dat verzoeker in zijn middel citeert. In het administratief dossier werd immers de COI Focus van 14 maart 2018 opgenomen betreffende de veiligheidssituatie in de KAR en de COI Focus van 13 juni 2018 inzake de bereikbaarheid van de KAR via de lucht (AD, stuk 21, Landeninformatie). Middels haar aanvullende

nota van 7 juni 2019 vulde de verwerende partij de beschikbare landeninformatie aan met het *EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation* van maart 2019 toe en het *EASO COI Report: Iraq – Internal Mobility* van 5 februari 2019. Verzoeker brengt zelf geen enkel objectief gegeven aan dat erop zou wijzen dat de landeninformatie die door de verwerende partij werd aangeleverd niet toereikend zou zijn om de actuele veiligheidssituatie in de KAR in te schatten.

In zijn aanvullende nota zet de commissaris-generaal uiteen dat de regio sedert het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum van 25 september 2017 met een zware politieke crisis en een diepe economische crisis kampt. De aanhoudende spanningen met de centraal-Iraakse regering omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, alsook de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden zet de relaties tussen de Koerdische overheid en de Centraal- Iraakse regering op scherp, maar heeft tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden. Sinds 2016 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van IS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten sinds januari 2018 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold, voornamelijk in de provincie Suleymaniah. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen. Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Aan deze grondoffensieven kwam een einde nadat de Iraakse premier in september 2018 aan de federale grensautoriteiten de opdracht gaf de bewaking van de grens met Turkije te versterken.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen Koerdische rebellen, opnieuw sporadisch aanvallen uit op de Noord-Iraakse, meer bepaald op KDPI-doelwitten. De aanval in september 2018, waarbij Iran het hoofdkwartier van de KDPI viseerde, was de eerste Iraanse aanval waarbij er burgerslachtoffers te betreuren vielen. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen (Aanvullende nota CGVS, 7 juni 2019).

2.5.14. De politieke spanningen en economische crisis, die verzoeker in zijn middel vermeldt, worden door de commissaris-generaal meegenomen bij het globale overzicht van de actuele veiligheidssituatie. Samen met de commissaris-generaal concludeert de Raad dat er actueel in de KAR geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de KAR aldaar louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven

of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft geen bewijs geleverd van 'persoonlijke omstandigheden' die ertoe zouden leiden dat hij een verhoogd risico loopt op ernstige schade in het licht van de actuele veiligheidssituatie in de KAR.

2.5.15. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht. Verzoeker heeft geen kennelijke beoordelingsfout aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. BEERNAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

F. TAMBORIJN